

Familie en ecologie

Eén van de vele jonge families die al lang hun levensstijl hebben veranderd: Samuel, Marie, Capucine en Timothé Mattern.

In ons leven van elke dag, als ouders, familie en burgers, hebben we ons afgevraagd hoe ons deel te doen vandaag om een manier van leven te hebben die compatibel is met wat de Aarde ons kan bieden.

Hoe kunnen we onze kinderen laten opgroeien om ze voor te bereiden op de wereld van morgen, een wereld waarin ze zullen leven en die zeer waarschijnlijk erg verschillend zal zijn van de wereld die we vandaag kennen?

Het lijkt ons belangrijk dat onze kinderen ten volle acteurs zijn in deze aanpak, zo dat ze niet onze keuzes moeten ondergaan. Maar dat deze keuzes dragers van vreugde mogen zijn, in verbondenheid met de natuur en in openheid naar de anderen toe.

We geven er ons rekenschap van dat reeds talrijke families hebben geïnvesteerd in dit proces. Sommigen gaan zelfs veel verder dan wij! En het is bemoedigend en inspirerend want dit geeft ons goede ideeën om de harmonieuze plaats van het menselijke doen in de schoot van de natuur terug uit te vinden.

We delen met jullie enkele ideeën.

We trachten te werken op onze consumptie. Hiervoor is het eerst nodig om ons tevreden te stellen met minder. Is het werkelijk nodig om die zak te kopen terwijl ik er één heb die nog in goede staat is? Ga ik mijn computer vervangen, terwijl hij, wel wat traag, nog werkt?

Het gaat ook over het kopen van kwaliteit dat langer mee gaat: houten speelgoed, Lego, enz. in plaats van 36.000 kleine gadgets die stuk gaan bij een eerste gelegenheid. Wanneer we een geschenk geven aan onze kinderen, zeggen we hen dikwijls: "als je volwassen zult zijn, moet dit speelgoed er nog altijd zijn! Draag er zorg voor, op een indirecte manier, komt dit van de natuur die niet oneindig is."

Voor de voeding, kiezen we voor het korte circuit, voor biologisch, voor locale producten, en sinds kort nemen we onze zakken en dozen in plastic mee voor de aankoop in bulk, wat toelaat om op grotere schaal ons afval te verminderen. We koken ook meer zelf. Dat vraagt natuurlijk meer tijd, maar we vermijden producten die industrieel bereid zijn, omgevormd en die, vooraleer aan te komen in onze keuken reeds een reusachtige ecologische voetafdruk hebben achtergelaten... en ook het is vooral beter (voor de gezondheid en beter qua smaak)!

Het vervoer is ook een punt waaraan we trachten te werken. We hebben slechts één wagen en die gebruiken we zo weinig mogelijk. In de mate van het mogelijke vermijden we het vliegtuig en we gaan minder dikwijls op vakantie. Bijvoorbeeld, we hebben ervan afgezien van ver weg te

trekken voor een city-trip, en plots doet het ons plezier om magnifieke kleine plaatsjes te herontdekken in België of Frankrijk bijvoorbeeld!

Spontaan gaan de kinderen daarin verder dan wij, en ze trekken ons mee in nieuwe initiatieven.

Capucine:

Twee jaar geleden, als gevolg van een animatie op school voor een zachte mobiliteit, hebben we het idee gehad samen met een vriend om te voet naar school te gaan. Heel snel hebben andere kinderen van de wijk en van verschillende leeftijden ons vervoegd. Zo is onze “pedibus” geboren"! Vandaag - ik ga niet meer naar dezelfde school - maar elke morgen gaan zo'n 15 à 20 kinderen (waaronder mijn kleinere broers) op weg naar school, omkaderd door enkele ouders. Dit laat toe om het traject van tien wagens te vermijden, maar vooral creëert dit een leuke band in de wijk!

Timothé:

Ik ben gepassioneerd door de natuur en de vogels. Afgelopen zomer heb ik zaden verzameld om een moestuin aan te leggen. Onze tuin is niet erg groot en we hebben de ruimte waar we voetballen moeten verkleinen. Maar het is een plezier om de handen in de grond te steken, om onze zaailingen te zien groeien en onze eerste radijsjes te oogsten. Onze kleine moestuin wordt ook een gelegenheid om tijd door te brengen met de hele familie, met de grootouders en met vrienden.

De ouders: De weg te gaan is nog zeer zeer lang en we moeten onze tegenstrijdigheden aanvaarden. Wij verwachten niet van volmaakt te zijn vanaf het begin: elke kleine stap telt! We eindigen met een citaat waar we veel van houden: “Wij erven niet de Aarde van onze ouders, we lenen de Aarde van onze kinderen”.